

ע"פ 7100/18 - ציון זנגול נגד מדינת ישראל - הוועדה המקומית לתכנון ולבניה

בית המשפט העליון

ע"פ 7100/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: ציון זנגול

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל - הוועדה המקומית לתכנון ולבניה

ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו מיום 7.10.2018 בתו"ב 70149-03-18 אשר ניתנה על ידי כבוד השופט ע' מסארוה

בשם המערער: עו"ד שיראל הלוי

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (השופט ע' מסארוה) מיום 7.10.2018 בתו"ב 70149-03-18 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום שבו יוחסה לו עבירה של אי קיום צו שיפוטי לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965. מכתב האישום עולה כי מדובר בצו הריסה שניתן בשנת 2001 (להלן: צו ההריסה) במסגרת הליך

פלילי שבו הורשע המערער. ביום 15.7.2018 הרשיע בית המשפט (השופט ע' מסארווה) את המערער במיוחס לו וקבע מועד לשמיעת טיעונים לעונש. במהלך דיון הטיעונים לעונש שהתקיים ביום 7.10.2018 ציינה המשיבה כי להגשת כתב האישום הנוכחי קדמו כמה כתבי אישום שבהם הורשע המערער בעבירות תכנון ובניה. המשיבה הוסיפה וציינה בהקשר זה כי במסגרת אחד ההליכים האמורים הוטל על המערער עונש מאסר על תנאי וכי הוא חתם על התחייבות כספית בסך של 29,000 ש"ח לביצוע צו ההריסה. במסגרת דיון הטיעונים לעונש בהליך מושא הערעור דנן, עתרה המשיבה להפעיל את עונש המאסר המותנה באמצעות ביצוע עבודות שירות, להפעלת ההתחייבות הכספית ולכך שהמערער יחתום על התחייבות נוספת לביצוע צו ההריסה. בשלב זה פנה בית המשפט לנציג המשיבה ושאל אותו לגבי עמדתו "באשר לעונש שכן על פי הטיעון [...] יסתפק התובע בבקשה להפעיל את המאסר המותנה [...] בית המשפט שאל את התובע מה עמדתו בנוגע לתיק הנוכחי, קרי, מה היא העתירה העונשית בתיק הנוכחי, שכן, ההפעלה של מאסר המותנה שייכת לתיק הקודם ולא לנוכחי".

2. בשלב זה ביקש בא כוח המערער לפסול את בית המשפט מלהמשיך ולדון בעניינו בטענה כי בית המשפט ניסה להדריך את בא כוח המשיבה בעניין העונש שעליו לעתור לו. בית המשפט דחה את בקשת הפסלות על אחר בצינו כי לקראת סיום טיעוני המשיבה לעונש פנה אל התובע בשאלה שעניינה מה עמדתו באשר לענישה בתיק, שכן הפעלת מאסר מותנה "הינה הפעלה של עונש שנגזר בתיק קודם להבדיל מענישה בגין התיק הנוכחי". זאת, כך נקבע, משהתובע לא התייחס לסוגיה זו בטיעוניו לעונש. בית המשפט הוסיף וציין כי שאל את התובע אם עמדתו היא שהמאסר המותנה יופעל וירוצה בדרך של עבודות שירות. בית המשפט הטעים כי מדובר בשאלות לגיטימיות שנועדו להשלמת התמונה ואשר נשאלו לקראת מתן החלטה שיפוטית מושכלת ולטובת עניינו של המערער, ואין בהן משום שידול או ניסיון לגרום לתביעה להציג עמדה שונה או מחמירה יותר מזו שהתכוונה אליה מלכתחילה. לפיכך, הבהיר בית המשפט כי לא גיבש דעה באשר לעונש שיוטל על המערער. בית המשפט ציין כי טענות המערער באשר לאמירות שונות שנאמרו על ידו אינן מדויקות ולא היה בהן כדי להביא את בא כוח המשיבה להציג עמדה מחמירה יותר בעניין עונשו של המערער.

לאחר מתן ההחלטה בעניין הפסלות המשיכה המשיבה בטיעוניה לעונש ועתרה להטיל על המערער שישה חודשי מאסר. בשלב זה טען המערער כי טענת ההמשך של המשיבה מהווה ראייה לכך שבית המשפט הדריך את התובע, ועל כן עתר לעיכוב הדיון בהליך עד להכרעה בערעור פסלות שיגיש לבית משפט זה. בית המשפט נעתר לבקשת המערער במובן זה שהורה על הפסקת הדיון ועל חידושו ביום 28.11.2018.

3. מכאן הערעור דנן בו שב המערער על טענתו כי פנייתו של בית המשפט לתובע במסגרת דיון הטיעונים לעונש מעידה על משוא פנים ועל כך שבית המשפט אינו אובייקטיבי. לטענת המערער, התבטאויותיו של בית המשפט מלמדות כי הוא גיבש עמדה בעניין העונש שיושט עליו וניסה להדריך את בא כוח המשיבה בעניין זה (המערער מוסיף כי הדברים נתמכים אף באמירות בית המשפט בדיון שהתקיים ביום 28.6.2018). לדבריו, פרוטוקול הדיון אינו משקף נכונה את אשר אירע באולם. בהקשר זה טוען המערער כי לאחר שעתר לפסילת בית המשפט, פנה המותב אל הקלדנית בבקשה לערוך שינויים שונים בפרוטוקול הדיון.

4. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. כבר נפסק כי רק במקרים נדירים בהם התבטאויות בית המשפט הן בעלות אופי מובהק ונחרץ המלמד על "נעילת" דעתו של המותב הן יוליו אל המסקנה כי קם חשש ממשי למשוא פנים מצידו (ע"פ 8544/17 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.11.2017); ע"פ 5368/03 לותם נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.6.2003)). כך בכלל וכך בפרט כשמדובר בהערה המועלית בשלב

מתקדם של ההליך (ע"פ 8091/17 ארביב נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה אשדוד, פסקה 6 (23.10.2017)). עוד נפסק כי כאשר גרסת השופט בנוגע להשתלשלות האירועים בהליך שונה מגרסת בעל הדין, קמה חזקה כי גרסת השופט היא זו המתארת נאמנה את השתלשלות האירועים. הנטל על המבקש לסתור את גרסת השופט הוא נטל כבד (ע"פ 2749/14 גאון נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (18.4.2014)), ובמקרה דנן המערער לא עמד בו. בית המשפט הסביר בהחלטתו כי פנה לתובע כדי להיטיב עם המערער ולקבל מן התובע הסברים נוספים לעניין העונש המתבקש על ידו. דברים אלה נתמכים גם בפרוטוקול הדיון שאותו, על פי החומר שהובא לעיוני, המערער לא ביקש לתקן (והוא הדין באשר לפרוטוקול הדיון מיום 28.6.2018). בית המשפט הדגיש כי לא גיבש דעה בכל הנוגע לגזירת עונשו של המערער וכי ייבחן את טענותיו בעניין זה בכובד ראש. בנסיבות אלו איני סבורה כי עלה בידי המערער להצביע על חשש ממשי לקיומו של משוא פנים המצדיק את פסילת המותב.

הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ו בחשוון התשע"ט (24.10.2018).

ה נ ש י א ה
